

направятъ човѣка зълъ. Богатството не може да направи човѣка добъръ сиромашията не може да направи човѣка зълъ. Тѣ сж двѣ положения, които се изключватъ.

Ние, съвременнѣ хора, вѣрваме, че богатството ражда доброто, а сиромашията ражда злото. Не е вѣрно. Въ сиромашията се раждатъ злини отъ единъ родъ, въ слабитѣ натури, обаче; и въ богатството се раждатъ други злини. И богатството има своите добрини, и сиромашията има своитѣ добрини; и богатството има своитѣ злини, и сиромашията има своитѣ злини. Слѣдователно, нѣма да влагате въ ума си слѣдната мисль: азъ съмъ богатъ, значи мога да бжда добъръ. Ти можешъ да бждешъ добъръ, но не уповавай на богатството. Пъкъ сиромашията ти да не бжде една спънка, да кажешъ: азъ съмъ сиромасъ, какво може да стане отъ мене? Не, ти въ сиромашията ще си държишъ главата високо, ще мислишъ ясно, както когато си богатъ. Когато си сиромасъ, трѣбва да мислишъ тъй, както когато кесията ти е пълна. Това е истинския човѣкъ. Ако азъ мога да уповавамъ на Бога, ако имамъ благоволеніето Му, то и сиромасъ да съмъ на земята, пакъ ще имамъ всичкото богатство, т. е. вжтрѣшно въ себе си ще се чувствувамъ богатъ. Какво по-големо богатство отъ